

Безнен илдә билгеләп үтелә торган кvпсанлы бәйрәмнәр арасында Әниләр коне аерым урын алып тора. Бу конне барлык әниләргә игелек һәм кvнел жылысы, кайгыртучанлык һәм наз очен рәхмәт сүзләре янгырый. Балаларны әниләренен мәхәббәте һәм анлавы кочле итә.

Темников районы Зур Татар Карае авлында гомер итүче Садия Зәки кызы Позднякованын дүрт баласы бар. Адәм баласына килгән барлык авырлыкларны кичерә ул. Садия Зәки кызы инде олы кызынын дөвалап булмый торган авырудан үлвен кичергән, автокатастрофада һәлак булган оныгын жирләгән. Унике ел элек анын очен ин кадерле кешесе бакыйлыкка күчә; алар 50 ел дөвамында шатлык һәм кайгы белән уртаклашып, балалар тәрбияләп үстерәләр. Шулай да, 90 яшен тутырган Садия Зәки кызы кадер-хормәттә, жылылык һәм кайгыртучанлык белән әйләндереп алынган, чонки ул улы гаиләсендә имин яши. Мифтах улы Зәйдулла гына әнисенен нинди назлы куллары, нинди дорес кинәшләр биргәннен, гаиләнен һәр әгъзасы турында ничек кайгыртканын белә. Гади авыл хатын-кызынын зирәкlege каян килгәнненә генә тошенә алмый.

Садия Зәки кызы үз тормышын күз яшьләре белән искә ала. Әнисез бик иртә, Боек Ватан сугышына кадер кала. Әтисен һәм абыйсын 1941 елда сугышка алып китәләр. Жингәннен сон әтисе кайта, ә менә абыйсын ул Белоруссиянен Гомель шәһәрәндә туганнар каберлегендә жирләнгән дип таба.

Мәктәпкә, аягына кияргә бер әйбер дә булмаганга, бер кон дә йормәгәннен ул искә ала. Мәктәпсез дә чабалары бер атнага гына житәрлек була. Балалар белән әбиләре бик ярлы яшәгәннәр. Ә сугыштан сон инде яшүсмер кызга беренче сыйныф балалары белән бергә утыру оят булган. Хәзер бу хакта хатын-кыз үкенү белән искә ала, ойрәнергә кирәк иде, ди. Әмма үзлегеннен ижекләп укырга, язарга ойрәнә.

Кечкенәдән ук кул эшләренә ойрәнә: йон яулыктар, кофталар, сарык йоныннан шарфлар бәйли. Бәйләргә йонны башта ойдә чистартканнар, таратканнар, эрләгәннәр. Шул сарык жебеннен бәйләгән жылы әйберләренә базарда сатканнар. Шул акчага яшәгәннәр дә инде. Язма героёбыз 12 яшендә колхозга эшкә урнаша. “Молотилканы авылда үгезләр жигеп әйләндерә иде. Шулай мин аларны камчы белән куып йортә идем, - дип сойли ягымлы Зәки кызы Садия. - Яшүсмер чагында эш коннәре очен арыш суктык, колтәләр бәйләдек, скирдалар жыйдык. Әгәр ел унышлы булса, коз коне бер эш коненә 100 грамм ашлык бирә иделәр. Әгәр уныш юк икән, эш коне бушлай үтә иде. Алабута ашадык. Ә хәзер мин олмакта яшим!”

Язма героeбыз 22 яшендә туган авылы егетенә киявгә чыга. Мифтах та әнисез всә нәм ана яратуы нәм кайгыртусыз ничек яшәргә икәнән яхшы анлый, шуна күрә хатынын кызгана нәм нәрнәрсәдә ярдәм итеп яши. “Бик тырыш кеше иде, - дип мактады ирен Садия Зәки кызы. Авырлыкларны үзе күтәрдә, мина бирмәде. Ир артында яшәдем. Кая гына барса да, барысын да хәл итеп килә торган булды. Ике тапкыр гына тозелдек. Әтисе нәм киявгә чыкмаган олы апасы белән бергә яшәдек. Ата-ана йортын ремонтлау нәм салам түбәсен ябу очен, ул ярты елга урман кисүче булып эшкә барды. Ә колхозда торле эшче булып эшләде. Аннары без хәзер яшәгән бу йортны тозедек. Нигезне икәв салдык. Әкрәнләп тозедек”.

Садия Зәки кызынын 20 ел колхоз стажы, 4 ел торф эш-көртүдә нәм 4 ел мәктәптә техничка булып хезмәт иткән. Гомере буге ат, икешәр сыер, бозау, сарык, үрдәк, тавыклар тотканнар. Печәнлекләр белән проблемалар булган: барысын да колхозга биргәннәр. Кыш коне үз терлекләрен ашату очен чокырлардан урак белән урып жыйганнар. Балалары кечкенәдән ук нәрнәрсәдә ярдәм иткәннәр. “Эштән әле беркем дә үлмәгән”, - дип нәтижә ясый хатын.

Бүген, олы яшьтә булуына карамастан, ул килененә нәрнәрсәдә ярдәм итәргә тырыша. “Каенана безнен оч балабызны үстерергә ярдәм итте, хужалык белән идәрә итте, нәселдә өлкән хатын-кыз булганга, нәрвакыт яхшы кинәшләр бирде, ә мин тынладым. Ул бик тәмле пешерә, - ди килене Талия кайнанасы турында. - Пәрәмәч, пилмән, пиццасы бик тәмле килеп чыга. Тату яшибез, бер-беребезгә хормәт белән карыйбыз”.

Менә шундый ул каенаналы-киленле тормыш. Бүгенге яшьләр үрнәк алырлык.

- Мин балаларым нәм оныкларым белән горурланам. Нәрбер ана очен аларнын балалары ин-ин яхшылар, минем очен дә бик яхшылар. Оныкларым ойдән чыгып киткәдә мине үбеп китәләр, - дип сойли Садия Зәки кызы Позднякова (анын 7 оныгы нәм 4 оныкчыгы бар). - Мин барысын да бик яратам!

Менә шунда инде ана бәхете.

Наилә НАСЫРОВА